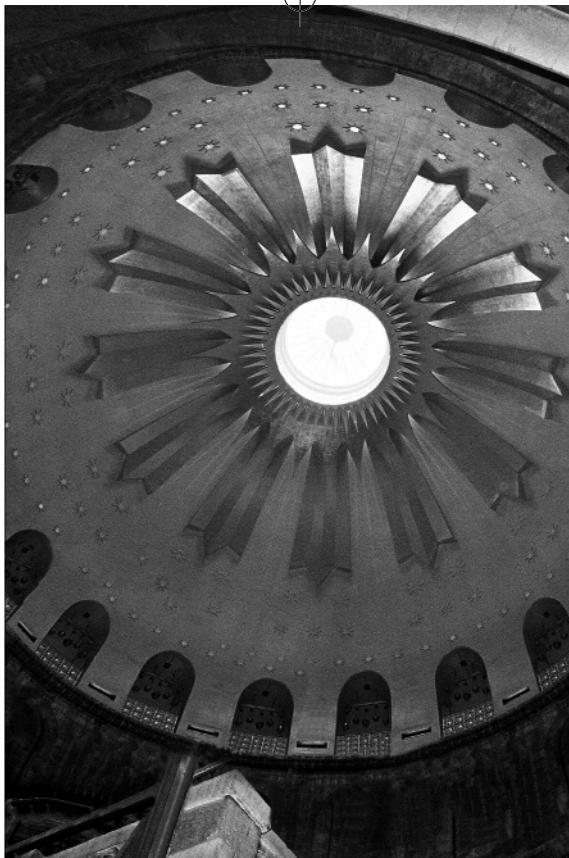

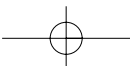
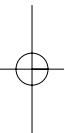
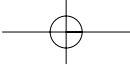

МУЗЕЈ
РУДНИЧКО ТАКОВСКОГ
КРАЈА

ВЕЧНА СВЕТЛОСТ
зайиси
ОД ЈЕРУСАЛИМА ДО КОСОВА

46/47. самостална изложба фотографија
Милинка Б. Стефановића

МУЗЕЈ РУДНИЧКО-ТАКОВСКОГ КРАЈА
ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ

**ВЕЧНА СВЕТОСТ
ОД ЈЕРУСАЛИМА**

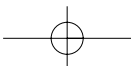
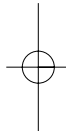
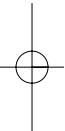
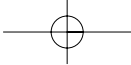
новембар 2005.

ДОМ ВОЈСКЕ ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ

**ВЕЧНА СВЕТОСТ
ДО КОСОВА**

новембар 2005.

**46/47. самостална изложба колор фотографија
Милинка Б. Стефановића**

Фотографија - сведочанство тајноводственог путовања

У завршници прославе двехиљадугодишњице Православља посвећена је и ова изложба г. Милинка Стефановића. Она говори о педагошко-научној лекцији доживљеној од стране прве генерације обновљене цетињске Богословије (1997). Приликом тог поклоничког путовања пред нашим очима била је и Света Српска земља Косово и Метохија, која је, у међувремену доживела своју Голготу, а данас у време поновног страдања у Светој земљи, уз фотографије г. Стефановића сагледавамо присутност Господа на Земљи Живих.

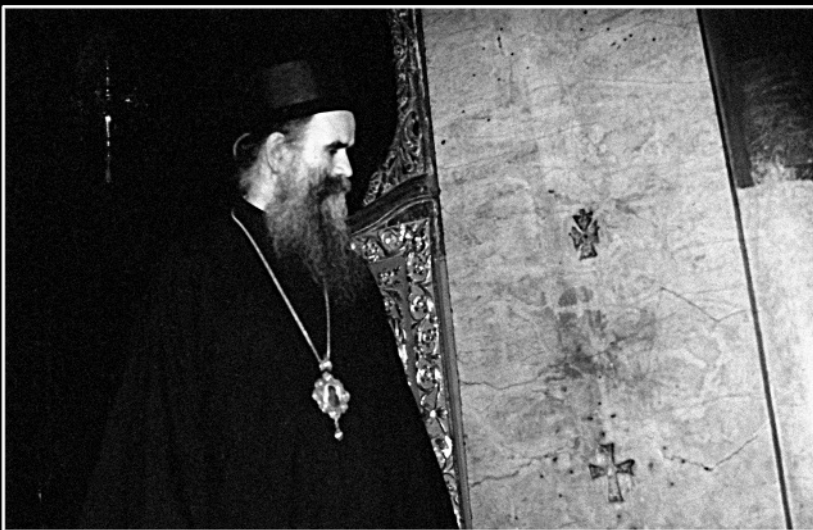
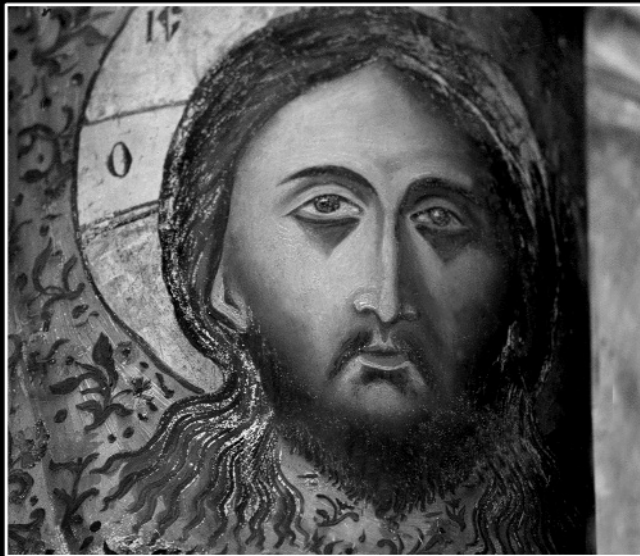
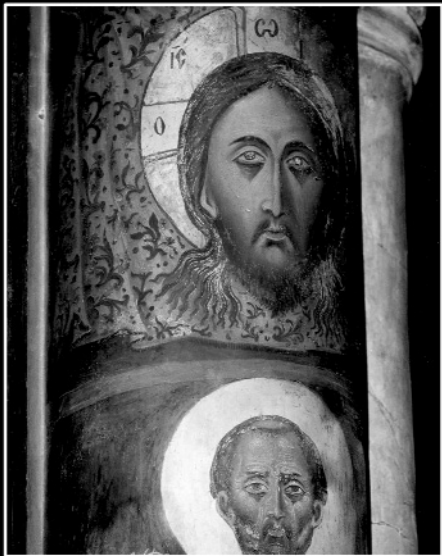
Палестина је Земља Библијска, земља свештене историје и свештене географије - јеврејства, хришћанства и ислама. Будућа спона између Месопотамије и Египта, Палестина је истовремено била спона и средиште Истока и Запада. За Свете Пророке, Апостоле и Оце Цркве, као и за све наше претке Палестина је била јединствено место у свету.

Доживљај свечовечански у Светој земљи прати будно око познатог фотографа г. Стефановића. Немогуће је речима описати и фотографијом снимити библијски доживљај Светог Града Јерусалима који је извор живота и благослов сваког богочежњивог поклоника. Свакако да ову изложбу прати невидљива јеванђелска прича. Разуме се да ову тајну фотографија не може ухватити, а поготову не исцрпсти овај догађај. Оно што је приметно: наш боготражитељ и наш верни пратилац - Фотограф преноси тајанствени доживљај поклоника. Светлост есхатолошког виђења делимично се назире у сликама г. Стефановића, које су драгоцено сведочанство о поклоништу Светим местима. Тиме је, у ствари, дат један прилог обележавању двехиљадугодишњице од Рођења Христовог.

Надамо се да ће ова изложба надахнути многе посетиоце и покренути их на поклоњење Светињама Свете Земље.

Протосинђел Јован Пурић
професор Богословије Св. Петра Цетињског - 2001.
(Године 2004. хиротонисан за Владикау Диоклетијског)

Аутор о изложби „Вечна светлост”

Прва поставка изложбе са овим насловом отворена је на дан 14000 светих младенаца Витлејемских, 11. јануара 2001. године у галеријама Дома културе Студентски град. О изложби су беседили: изасланик Његове светости патријарха Павла, г. Атанасије, владика хвостански; изасланик митрополита Амфилохија, протосинђел Јован (Пурић); директор Дома културе Студентски град, г. Милорад Вукановић; и аутор. За све наредне поставке изложби о ходочасничком поклоњењу задржао сам исти назив, а настојао да избор говорења прилагодим месту, простору и наслеђеним духовним потребама посетилаца.

Путем изложби настојим да испуним неисказану заветну обавезу и жељу да благодати и чувства ходочашћа поделим да богочежњивим и христопоклоним душама.

Ходочашће је као неверном Томи осведочило да свеколики и свевремени занати, вештине, знања, дарови, и уметности нису довољни да искажу и дочарају безмерну Промисао и Милост Сведржитеља. То не могу ни фотографија, ни изложба, као сићушни трагови светлописа о светим местима чуда господњих, и са пута сина Господњег.

Остаје реч, а и она слаба и недостојна.

И моја обавеза и унутрашњи завет да записом из Витлејема, из Храма Светог рођења, пренесем делић посведочења несазнајне Милости.

У храму изнад пећине, на врху мермерног стуба испред иконостаса, ходочасници гледају фреску Христов плач и свети Јован Богослов. Као и сви поклоници са којима сам ходочастиио, видео сам да су на фрески сину господњем затворене очи, а траг сузе и суза плача сијају са десног образа. Потрудио сам се да то фотографски верно забележим.

Само на овом стубу, међу 40 истих на храму рођења, стоје причвршћена два напрсна крста. По предању, крстови су из косовског боја. А речено нам је да на фрески Христов плач син Господњи понекад отвори очи и погледом осени поклонице. Бројни међу нама су у неверици и радости имали осећај да је Христос погледао на нас, на православне Србе и у озарењу

тражили посведочење од ближњих. Нико од нас није могао са сигурношћу да потврди велику милост.

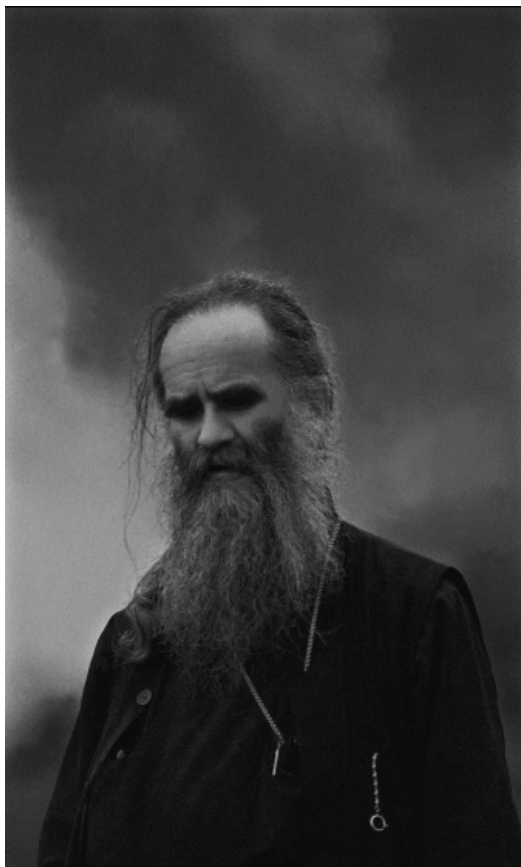
Дошавши из Свете земље у Србију, не наслуђујући ништа посебно, а горећи од жеље да што пре видим плодове својег фотографског трудољубља, стајао сам у фото радњи поред машине из које су излазиле фотографије од ходочашћа. Преслаба је свака реч за тренутак када сам видео две фотографије са којих зрачи Христов поглед, и не знам речи за неисказано чувство које ме је обузело, као и присутне у фото студију, у Светогорској улици у Београду. Као у новом сну светог цара Константина, појавили су се и крстови из боја на Косову...

У безнађу да је тама око Србије и над нама православним Србима, уверих се да је свеприсутна и бескрајна милост господња.

Записано месеца маја 1997. године,
раб грешни Милинко

„Наше свето мученичко
КОСОВО И МЕТОХИЈА.
то је наш Свети Јерусалим,
које је душа наше душе,
које је наш образ,
које је корен нашег бића,
које је наша судбина,
без којег ми престајемо
да будемо оно што јесмо,
јер смо ми на
Косову и Метохији,
постали зрео историјски народ
и, кроз уста Св. Великомученика
Косовског Лазара,
определили се једном за свагда
за Царство Небеско.”

**Митрополит
црногорско-приморски
АМФИЛОХИЈЕ**

О МИЛИНКУ...

Рођен 12. марта 1947. у Костајнику код Крупња. Завршио гимназију у Лозници и апсолвирао на Филозофском факултету у Београду.

Непрекидно излаже од 1973. године. До 2004. учествовао на преко 500 колективних изложби у земљи и свету. Награђен и похваљен преко 350 пута.

Стручна звања:

- Мајстор уметничке фотографије Фото савеза Југославије (1989.)
- Истакнути ликовни уметник фотографије Удружења ликовних и примењених уметника и дизајнера Србије (УЛУПУДС).

Најзначајнији успеси:

- у избору 22 највећа музеја и галерије света одабран је за изложбу међу 70 светских аутора са по једном сликом, од открића фотографије до 2000. године на тему: „Виђење Исуса Христа у фотографији” у част прославе 2000 година Хришћанства.

- Сребрна медаља за колекцију колор фотографија и Златна медаља за црно-белу фотографију на изложби столећа „Човек протагониста 20. века”

- Фотограф сведок времена, одржаној у Шпанији 2000-2001. године.

- Добитник награде за животно дело Фото савеза Југославије 1992. и пет годишњих награда УЛУПУДС.

Председник Фото-кино савеза Србије 1982/83. године и Председник ФСЈ од 1992. Почасни члан фото клубова „Студентски град”, Н. Београд и КУД „Вук Караџић”, Лозница.

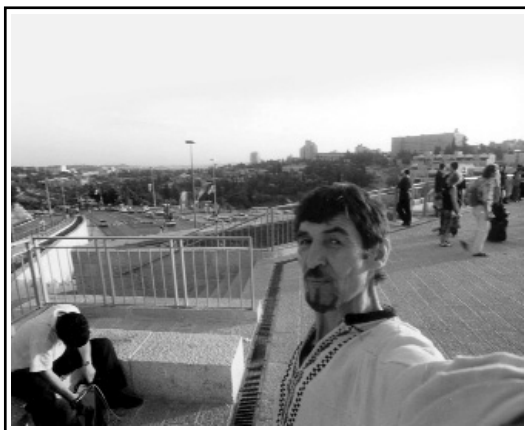
Аутор и коаутор у бројним монографијама, књигама и публикацијама. Професионални новинар, уредник и фоторепортер у бројним листовима и часописима. Ратни извештач (члан секције ратних репортера Удружења новинара Србије (УНС) из Српских крајина, Републике Српске и Косова и Метохије.

Са благословом и под духовним вођством Његовог Високопреосвештенства митрополита црногорско-приморског г. Амфилохија, ходочастио Свету Земљу Христову и Свету царску лавру Хиландар и Свету Гору.

Као члан делегације Српске Православне Цркве пратио је у својству фотографа Његову Светост патријарха Српског г. Павла по Русији и Украјини и Њихове Светости: Патријарха Руског г. Алексеја II, Патријарха васељенског г. Вартоломеја, Патријарха Бугарског г. Максима и патријарха Александријског г. Петра VII по Српским земљама.

Добитник почасне грамате Међународног фонда јединства православних народа из Москве.

Званични фотограф Хиландарског одбора за обележавање 800 година Хиландара. У част 800 година Хиландара урадио изложбу која после Сајма књига 1998. чини сталну поставку у Хиландарској кући у Београду.

За поставку изложбе „Вечна светлост од Јерусалима” одабрано је и изложено 110 радова.

На изложби „Вечна светлост до Косова” изложене су 64 ауторске фотографије, као и 40 фотографија из документације епархије Рашко-призренске (објављено у публикацији ”Распето Косово” са именима аутора) и сајта www.kosovo.com.

